

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 22 | 15. NOVEMBER 1928 | 77. AARGANG

LIVET EFTER DETTE.

(*Nephi Jensen* i »Liahona«.)

Paa et Vindu af et protestantisk Missionshjem i Toronto, Canada, er trykt med store Bogstaver Sporgsmaalet: »Hvor vil du tilbringe Evigheden?« Hvis det hændte, at du kom ind i Missionslokalet paa en Aften, hvor der blev holdt Mode, vilde du sandsynligvis hore Menigheden synge med Varme: »Naar Navnene opraabes hinsides, vil jeg være der« (oversat Ph. J.). Fra Sangen og Talen i denne Sal saavel som alle lignende Missionshjem Verden over vil man faa den Idé, at naar de Retfærdige dode, vilde de blive baaret til Boliger i det Hoje.

Ideen vedbliver, at de Retfærdige vil tilbringe Evigheden et eller andet mystisk Sted langt borte fra denne Jord. Er denne Opfattelse rigtig? Er den baseret paa Bibelens Lærdomme?

Den forste bibelske Henvisning til et evigt Hjem for Menneskene er fundet i Abrahams Historie. Medens Abraham levede i Kanaäns Land, sagde Herren til ham: »Kære, opløft dine Øjne; og se fra det Sted, hvor du er, mod Norden og mod

Sonden og mod Vesten. Thi alt det Land, som du ser, det vil jeg give dig og dit Afkom evindeligen.« (1. Moseb. 13: 14—15). Loftet i denne Tekst række tydeligt udover Doden. Det henviser bestemt til en evigvarende Arv. Det giver til Abrahams Sæd Kanaans Land »evindeligen«. Hvis Abrahams Born nogensinde virkelig skal arve, hvad der her er lovet, skal de leve paa denne Jord i Guds Tiders Evighed.

Ideen, at denne Jord er det fremtidige Hjem for de Retfærdige, er henvist til i Daniels Profeti. Profeten Daniel taler om Afslutningen paa den sidste store Konflikt mellem de Onde og Gode og siger: »Men Riget og Herredommet og Rigernes Magt under al Himmelen skal gives til et Folk af den Hojestes hellige; hans Rige er et evigt Rige, og alle Herredommer skulle tjene og lyde ham.« (Daniel 7: 27). »Riget og Herredommet« omtalt her er ikke i »Himlen«. Det er »under al Himmelen«, og ydermere er det »et evigt Rige«. I Bjergprædikenen er det erklæret, at »de Sagtmodige skulle arve Jorden«. Loftet i denne Salighedserklæring er ikke indfriet paa denne Side Graven. I dette Liv er det de Stolte, der besidder og nyder Jorden. Frelserens Lofte til de Sagtmodige vil blive virkeliggjort i Evigheden.

Denne Jord er altsaa det fremtidige Hjem for de Retfærdige.

Ideen, at vort fremtidige Hjem er et eller andet ubeskriveligt Sted ud over Tid og Rum, er ikke mere sikkert befæstet end Opfattelsen, at ved Doden gaar baade de Onde og de Gode straks til deres evige Hjem. Baade den katholske og den protestantiske Theologi opholder Ideen, at ved Doden er den evige Dom for Godt og Ondt afsagt. Hvis Forsvarerne af denne Lærdom blev spurgt om et Bevis for Rigtigheden af deres Stilling, vilde de henvise til Tilfældet med Roveren paa Korset, til hvem Frelseren gav Loftet: »I Dag skal du være med mig i Paradis.« Men »Paradiset« omtalt i dette Lofte er ikke den evige Bolig for de Retfærdige; thi tre Dage efter, at Jesus havde givet dette Lofte, sagde han til Marie: »Jeg er endnu

ikke opfaren til min Fader.« Ydermere gik Jesus direkte fra Korset i Aanden til Aanderne i Forvaring og prædikede til dem (1. Peter 3). Fra disse Tilfælde er det sikkert, at »Paradiset«, som Jesus henviser til i sit Løfte til Røveren, er et Sted for hedengangne Aander — det Sted, hvor Aanderne gaar at afvente Opstandelsen.

Den sidste Dom kommer efter Opstandelsen. Denne Sandhed er meget tydeligt givet i Skriften. I Johannes Aabenbaring er vi fortalt, at det var efter, at »Dødsriget« havde afgivet alle de Døde, at Bogerne var aabnede, og alle blev dømte efter deres Gerninger (Aab. 20: 14—16). Naturligvis vilde det ikke være retfærdigt, at vi blev sendt til vort fremtidige Hjem, indtil efter vi var dømte.

Men hvordan vil vi blive i vor fremtidige Tilværelse? Vi kan faa et bestemt Svar paa dette Spørgsmaal ved forsigtigt at overveje Historien om Jesu Kristi Opstandelse. Efter sin Opstandelse stod Jesus pludseligt i det Værelse, hvor ti af hans Disciple var forsamlede. Disciplene var forfærdede; thi de troede at have set en Aand. Vor Herre kendte deres Angst og sagde: »Hvorfor ere I forfærdede? og hvorfor opstiger der Tvivl i eders Hjerter? Ser mine Hænder og Fødder, at det er mig selv; føler paa mig og ser; thi en Aand har ikke Kød og Ben, som I se, at jeg har.« (Luk. 24: 36—39). Indtrykket, disse betagende Ord af den opstandne Herre gjorde paa Disciplene, var saa dybt, at de for et Øjeblik blev forvirrede, og medens de endnu stod undrende, spurgte Mesteren efter noget at spise. »Og de gav ham et Stykke af en stegt Fisk og af en Honningkage; og han tog det og spiste det for deres Øjne.« (Luk. 24: 42—43).

Den korte Fortælling om Herrens Opstandelse gør to Ting sikre: at Guds Søn efter Opstandelsen fra de Døde havde et følbart Legeme af Kød og Ben, og at han spiste og drak i sin udødelige Tilstand.

Den opstandne Herre erklæres at være »Førstegrøden af de Hensovede« (1. Cor. 15). Som han var efter Opstandelsen, saa-

ledes skal vi ogsaa blive efter vor Opstandelse. I Lighed med ham vil vi have et folbart Legeme af Kod og Ben, og ligesom ham vil vi spise og drikke; thi det er skrevet: »I Elskede! nu ere vi Guds Born, og det er endnu ikke aabenbaret, hvad vi skulle vorde. Vi vide, at, naar det aabenbares, da skulle vi vorde ham lige; thi vi skulle se ham, som han er.« (1. Joh. 3: 2).

Vort udødelige Liv vil blive meget i Lighed med vor nuværende Tilværelse; men det vil blive dybere, renere og mere herligt end vort nuværende Liv. Vi vil have rensede og uforkrænkelige Legemer, der ikke vil blive modtagelige for Sygdomme eller Forraadnelse. (I. Cor. 15). Johannes Aabenbareren giver os i sit vidunderlige Syn om Fremtiden det mest fortrøstningsfulde Billede af den evige Verden: »Og Gud skal aftorre hver Taare af deres Øjne, og Døden skal ikke være mere, ej heller Sorg, ej heller Skrig, ej heller Pine skal være mere; thi det forrige er veget bort.« (Aab. 21: 4).

Den sekteriske Opfattelse om en mystisk Himmel, hvor de Retfærdige har Vinger og tilbringer deres Tid med at spille paa Harpe, er ikke bygget paa Skriftens Lærdomme, ejheller er det i Overensstemmelse med sund Fornuft og Tankegang. Denne falske Idé var tilsidesat ved Profeten Josef Smiths dristige og originale Lærdomme angaaende Menneskets evige Tilværelse. Han lærte, at Himlen er et Sted, hvor de mest hellige Baand i Livet vil forblive ukrænkelige, og den reneste Lykke i vor jordiske Tilværelse vil være dybere og uvurderlig foroget.

Ifolge de inspirerende Lærdomme af den genoprettede Kristi Kirke er hvert Stadium i et Menneskes Liv en Periode af Udvikling og Fremgang. I Guds uendelige Tid vil vi fortsætte med at overkomme, sejre, vokse, udvikle og beriges med Kundskab, Visdom, Intelligens, Magt og Herlighed.

I de aldrig endende Aar af vort kommende Liv vil vi kende den dybe Lykke fra noble Efterstræbelser; vi vil fole Glæden ved uskyldig Leg; vor Forstand vil vokse ved den hurtige For-

ogelse i Kundskab; vor Sjæl vil blive forædlet ved oprigtig Beundring for gode, sande og smukke Ting; og vi vil udvikle de bedste sociale Instinkter ved Forbindelse, Selskab og Samvær med Guds Engle og store, sande Mænd, der har fuldkommengjort deres Liv gennem Naaden og Magten fra Frelsens Evangelium.

FASTEDAGEN.

(Præs. *John A. Widtsoe,* »Millenial Star«.)

De Sidste Dages Hellige bliver raadet til at afstaa fra al Spisning om Formiddagen og Eftermiddagen af den første Søndag i hver Maaned. At denne Praksis har været til Gavn for det menneskelige Legeme og til aandelig Styrke, kan mange bevidne. De maanedlige Vidnesbyrdsmøder, hvor alle Kirkens Medlemmer bliver indbudte til at bede, tale eller synge, at bære Vidnesbyrd eller give Formaninger, som Aanden vil dikterer det, bliver afholdt paa denne Dag. Fastedagen er en Glædens Dag.

Det er endvidere paalagt de Hellige at bruge de Penge, der bliver sparet ved Faste, som et Offer til Kirken at hjælpe de Fattige med. Det er et meget simpelt og virkningsfuldt Middel, hvorved de Fattige kan blive hjulpet. Hvis denne Plan var fulgt nojagtig over den hele Verden, vilde alle Fattige stedt i Nod blive hjulpet. Besparelsen af to Maaltider i en Maaned af et Folk vilde fode en Fyrretyvendedel af Folkets Antal, og de, som ofrer dette, vilde være sundere og lykkeligere derved. Velsignelserne ved at overholde Fastedagen kommer ikke alene ved den direkte Afstaaelse af Føde, men ogsaa ved Gerningen at give til dem, der er ulykkelige. At erindre de Fattige er at bringe Herrens Velsignelser til os.

Nogle af vore Brødre og Søstre føler sig ikke i Stand til at gaa foruden Føde baade Formiddag og Eftermiddag paa Fastedagen. Ikke destomindre giver de deres Offer, saa at de

ikke skal blive afskaaret fra de aandelige Velsignelser, der følger den, der giver. Ved at gøre dette, vil den Tid snart komme, hvor de vil føle sig i Stand til at overholde Fasten. Alle Herrens Befalinger er for Menneskets Glæde. Den maanedlige Faste og den dermed følgende Gave til de Fattige vil, hvis den er overholdt paa rette Maade, give en forhøjet fysisk og aandelig Kraft og Glæde.

Vi tror, at hvis andre Samfund vilde adoptere Planen om Helligelse, Faste og Tiende, som Herren har aabenbaret til de Sidste Dages Hellige, og sætte dem i Udførelse ved Tro og Gerninger, at Fattigdom og Betleri vil blive meget formindsket og tilsidst afskaffet. Der vilde blive givet alle Lejlighed til at faa Arbejde og derved forsørge sig selv, og en anden af Herrens Befalinger vilde blive adlydte: »Du skal ikke være lad; thi den Lade skal ikke æde Arbejderens Brød eller slide hans Klæder.« *Joseph F. Smith.*

DEN DANSKE MISSION.

KONFERENCERNE.

De nylig afholdte Efteraars-Konferencemøder i Missionen var særdeles vellykket. Ifølge Udtalelser fra adskillige af de ældre Medlemmer af Kirken var Tilslutningen den største siden Verdenskrigen.

Det fremgaar af de aflagte Rapporter, at Herrens Værk har Fremgang overalt i Missionen. Missionærerne arbejder med en upaaklagelig Flid og Nidkærhed for at oplyse deres Medmennesker om Evangeliets glade Budskab, at Gud har talet til Jorden og igen oprettet hans Kirke. De udfører et beundringsværdigt Arbejde i Skrifteuddeling. Rekorder er opnaaet, som er enestaaende i Missionsarbejdet.

Der hersker en god Forstaaelse iblandt Missionærerne og Kirkens Medlemmer. De forskellige Organisationer udfører ligeledes et godt Arbejde.

Vi frembærer vor hjerteligste Tak til Kirkens Medlemmer og alle Venner for den Gæstfrihed og Venlighed, der udvistes mod Missionærerne i Konferencedagene saavel som til andre Tider.

NY GREN I MISSIONEN.

Den 14. Oktober 1928 blev en ny Gren oprettet i Danmarks nordligste By, Skagen, tilhorende Aalborg Distrikt med Niels J. Andersen som Forstander og William N. Andersen som Medhjælper.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

DØDSFALD.

Soster Bertha Christine Andersen dode Fredag den 26. Oktober 1928 af Lungebetændelse efter et længere Sygeleje. Begravelsen foregik fra Sondre Kapel paa Vestre Kirkegaard Onsdag den 31. Oktober under Ledelse af Distriktspræsident Philip Jensen og under stor Deltagelse. Lokal-Ældste Louis Hansen, der havde været Afdødes Kredslærer i en Aarrække, og Præs. Philip Jensen talte ved Baaren. Missionspræsident Joseph L. Petersen indviede Graven.

St. Andersen var fodt den 4. Nov. 1875 i Flensborg, Tyskland, og blev Medlem af Kirken den 2. Oktober 1898 og var særlig i sine yngre Dage, forend Sygdommen satte ind, meget aktiv baade i Sangkoret og den Kvindelige Hjælpeforening, og hun dode med et stærkt Vidnesbyrd om Evangeliet. Hun efterlader sig sin Mand, Br. Edmond Andersen, og to Born samt en Del Børneborn.

Ph. J.

EFTERAARSKONFERENCEN I KØBENHAVN

den 28. og 29. Oktober 1928.

Moderne gennem denne Konference var præget af et usædvanlig stort Besog. Mange udtalte, at det var de bedst besøgte Møder siden Krigen. Konferencen var under Missionspræsident Jos. L. Petersens Præsidium og ledledes af Distriktspræsident

G. Philip Jensen. Desforuden overværedes Konferencen af Str. Ida A. Petersen, Præs. Chr. Dausel, Aalborg (afløst), og 5 Missionærer fra Zion.

Fredag Aften den 26. Oktober gav Københavns Grens Sangkor en meget vellykket Koncert under Ledelse af Korets Dirigent Valdemar Jacobsen og med Zenia Larsen som Organist. Koncerten havde trods det stærke Regnvejr samlet omtrent fuldt Hus. Præs. Philip Jensen omtalte »Mormonismen«s Tro og Lære.

Søndag Formiddag Kl. 10½ afholdtes der Søndagsskolekonference. Et righoldigt og interessant Program blev udført tilligemed Lektiepræsentation af de forskellige Klasser i Københavns Grens Søndagsskole. Skolens Forstander, Thorvald Bregentoft samt Præs. Chr. Dausel, Aalborg, Ida A. Petersen, Præs. Philip Jensen, København, og Missionspræsident Joseph L. Petersen talte i Korthed til Søndagsskolen. 246 tilstede.

Ved Mødet Søndag Eftermiddag Kl. 2 blev der, efter at der var aabnet med Sang og Bøn, aflagt Rapport af Missionærerne Richard T. Andersen, Ellis P. Christiansen og Finn R. Simonsen over deres Arbejde udført i Roskilde Gren i Sommerens Løb. Præs. Philip Jensen aflagde en statistisk Rapport over Arbejdet udført i Københavns Distrikt i de forløbne seks Maaneder, hvoraf fremhæves: Møder afholdt 162; Skrifter uddelte 15.345; Hæfter 1130; Mormons Bøger 28; andre Bøger 19; Fremmede besøgte 208; evangeliske Samtaler 1124; døbte 11; Børn velsignet 3; ordineret til eller forfremmet i Præstedømmet 7; døde 3; udelukket 1; tilhører Præstedømmet 72; total Medlemsantal 785. Der havde været Fremgang i Distriktet, og Udsigterne var meget gode for Fremtiden, og Møderne i København var altid godt besøgte. Missionspræsident Joseph L. Petersen foreslog derefter Kirkens Autoriteter, som disse var opholdt ved Kirkens sidst afholdte Konference i Salt Lake City. Ligeledes John A. Widtsoe som Præsident over den Europæiske Mission, Leah D. Widtsoe som Præsidentinde over de Kvindelige Hjælpeforeninger i Europa. Joseph L. Petersen som Præsident over den Danske Mission, Ida A. Peter-

sen som Præsidentinde over de Kvindelige Hjælpeforeninger i Danmark og G. Philip Jensen som Medarbejder ved »Skandinaviens Stjerne« og som Præsident over Københavns Distrikt. Enstemmigt vedtaget. Præs. Philip Jensen foreslog derefter at opholde G. Philip Jensen som Forstander over København Gren; Max R. Christensen Forstander over Roskilde Gren med Finn R. Simonsen som Medarbejder og Lokal-Ældste Carl Andersen, Forstander over Bornholms Gren. Enstemmigt vedtaget. Missionærerne Max R. Christensen og Howard Andersen samt Str. Ida A. Petersen talte i Korthed om deres Erfaringer samt bar deres Vidnesbyrd. Der sluttedes med Sang og Bøn. Tilstede 151.

Mødet Søndag Aften Kl. 7 aabnedes med, at Kor og Forsamling sang »Fra Himlens høje Hvælv«. Bøn Ældste Carl Helgo Jensen, Ladby. Koret sang »En Nat i stille Slummer«. Første Taler var Ældste Hans N. Ogaard, der udtalte, at ved Frugterne kunde man kende, hvad et Samfund og dets Lærdomme bestod af. I 21 Aar har jeg levet blandt »Mormonerne« i Utah og har haft rigelig Anledning til at studere dette Folk og særlig dens Ungdom og kan derfor bevidne, at et mere moralsk og oprigtigt Folk eksisterer ikke. Dette er Frugterne af de Lærdomme, som dette Samfund forkynder og praktiserer, hvilket er ensbetydende med Jesu Kristi sande Evangelium. Bar sit Vidnesbyrd. Missionær Howard Andersen sang »I en ukendt Grav«. Præs. Chr. Dausel, Aalborg, sagde, at der ifølge Skriften er to Kirker paa Jorden — den ene er Guds Kirke og den anden er Djævelens. Beviste ud fra Bibelen, at dette var Tilfældet. Djævelens Kirke er delt i mange Samfund, som Johannes saa' i sin Aabenbaring, at Skøgen, der sad paa de mange Vande, hvilket er de mange Samfund, og deres Tal var stort, medens Lammets Kirke var faa i Antal. Bar sit Vidnesbyrd til, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige var Guds Kirke. Koret sang »Stilhed«. Missionspræsident Joseph L. Petersen udtalte sin Taknemmelighed over at være af dansk Herkomst og havde altid bestræbt sig paa at fremhæve dette Folk, fordi det var en pæn og intelligent Nation. Dog var der

et Punkt, at dette Folk manglede Oplysninger paa, og det var »Mormonismen«. Folket her var tilbøjeligt til at tro alt, der var skrevet mod os, og de skammede sig ved os. Naar vi siger, at vi ikke kan være bekendt at være »Mormoner«, da vil Gud paa Dommens Dag ikke være os bekendte; thi »Mormonismen« er Guds Lov — det evige Evangelium. Bar sit Vidnesbyrd til, at Evangeliet var blevet gengivet til Jorden ved Profeten Joseph Smith, og at Himlens Gud gav ham Fuldmagt til at genoprette den sande Kirke paa Jorden. Præs. Philip Jensen talte i Korthed om Joseph Smiths Guddommelighed og Troværdigheden af hans Vidnesbyrd, og at han var en Guds Profet. Sangkoret sang »De, som saar med Taarer«. Bøn Ældste Louis E. Hansen, hvorefter Koret sang »Syng med Fryd«. Tilstede 232.

Mandag Aften afholdtes der Grenskonference for Københavns Gren, hvor Rapporter bleve aflagt af de forskellige Organisationer i Grenen. Derefter blev de forskellige Funktionærer i Grenen foreslaaet til Opholdelse, hvilket blev vedtaget. Præs. Chr. Dausel, Aalborg, og Missionspræsident Joseph L. Petersen talte en kort Stund om Mediemmernes Forpligtelser overfor de Funktionærer, der nu var bleven opholdte. Tilstede 111.

Torsdag den 1. November blev der afholdt en Basar under den Kvindelige Hjælpeforenings Ledelse, der overværedes af en stor Forsamling. Et Program udførtes, og Forfriskninger af forskellige Slags serveredes. Aftenen indbragte et stort Overskud til den Kvindelige Hjælpeforening. *Ph. J.*

DEN NORSKE MISSION.

FORFLYTTELSE.

Ældste Magna Agle er forflyttet fra Trondhjem Distrikt til Bergen Distrikt.

Lorenzo W. Anderson,
Missionspræsident.

EFTERAARSKONFERENCEN I BERGEN
den 14., 15., og 16. Oktober 1928.

Søndag den 14. Oktober Kl. 10,30 Form. aabnedes Søndagsskole-Konferencen under Ledelse af Forstander Karl Bjørndal med Sangen »Vær velkommen«. Bøn af Br. Oscar Lindbo. Derefter Sangen »For dig, o Fader«. Nadveren blev administreret af Oscar Lindbo og Hilmar Rikstrand. Korlektien blev fremsagt. Sangen »Ydmygt med Ærbødighed« blev sunget. Ældste Haakon Jensen aflagde Rapport over Stavanger Gren, George Thulin over Haugesund Gren og Karl Bjørndal over Bergen Gren. Anden Klasse sang »Det er et herligt Ord«, og Forsamlingen sang »Mit lille Lys«. Missionspræsident Lorenzo W. Anderson gav nogle Spørgsmaal angaaende Jesu Liv, der blev besvaret af Skolens Elever. Der sluttedes med Sangen »En Gang vil vi forstaa«. Taksigelse af Ældste George W. Thulin. Tilstede 131.

Grenskonference afholdtes Kl. 1 Søndag Eftermiddag under Ledelse af Grensforstander Thomas O. Shortt. Der aabnedes med at synge »Nu Fryd mit Hjerte finder«. Bøn af Br. Ivar Frøisland. Sang »Fader vor i Himlen«. Nadveren administreredes af Br. Oscar Lindbo og Hilmar Rikstrand. Rapport fra de forskellige Organisationer blev givet. Str. Olive M. Anderson oplæste en Del Instruktioner fra Str. Leah D. Widtsoe for Søskende at overholde. Grenens Funktionærer blev foreslaaet og opholdt. Missionspræsident Lorenzo W. Anderson gjorde nogle Bemærkninger angaaende den Kvindelige Hjælpeforening samt læste fra 3. Nephi 19: 18, 25; 20: 3—8. Han udtalte sin Glæde over Søndagsskolebørnene og haabede, at de maatte vokse op til at blive Mænd og Kvinder, Herren kunde bruge. Taksigelse Distriktspræsident James Erikson. Tilstede 74.

Distriktskonference afholdtes Søndag Aften Kl. 7 under Præsidium af Missionspræsident Lorenzo W. Anderson og under Ledelse af Distriktspræsident James Erikson. Koret sang »Skønt er dit Værk«. Bøn af Ældste Haakon Jensen. Sang »Jeg

tjener Gud, mens jeg er ung«. Missionspræsident Lorenzo W. Anderson udtalte sin Glæde over Korets Sange. Foreslog derefter Kirkens Autoriteter samt de ledende Brodre og Søstre i den Europæiske og Norske Mission til Opholdelse. Enstemmigt vedtaget. Br. Johan Sætrum oplæste Stykket »Sondagen og Hjemmet« fra Kirkens forste Præsidentskab. Derefter foreslog Missionspræsident Lorenzo W. Anderson, at »vi som Sidste Dages Hellige i Bergens Distrikt modtager dette Raad fra Kirkens forste Præsidentskab om Sondagen og Hjemmet som Herrens Villie til os«. Enstemmigt vedtaget. Br. Sætrum læste derefter fra Pagtens Bog 137. Kap., 4. Vers, hvorefter Missionspræsident Lorenzo W. Anderson foreslog, at vi som Sidste Dages Hellige i Bergens Distrikt fordrer af vore Brodre, som Herren har æret med sit Præstedømme, at de skal opfylde deres Pligter som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og de Pligter paalagt dem formedelst Præstedømmet, samt at leve et rent og eksemplarisk Liv eller træde til Side. Enstemmigt vedtaget. Det blev foreholdt Soskende Nodvendigheden af at efterleve Herrens Befalinger. Koret sang »Priser Profeten«. Ældsterne Richard A. Jorgensen, Haakon Jensen, Thomas O. Shortt og Henry Henriksen bar deres Vidnesbyrd og bad Soskende leve, som Sidste Dages Hellige bor. Koret sang »Himmel og Jord«. Ældste George W. Thulin og Sir. Olive Anderson bar deres Vidnesbyrd. Distriktspræsident James Erikson læste de tre Vidners Vidnesbyrd om Sandheden af Mormons Bogs Fremkomst og omtalte i Korthed Aabenbaringerne i de sidste Dage samt Myndigheden til at forrette Evangeliets Ordinancer. Forsamlingen sang »Kom Hellige«. Bon Oscar Lindbo. Koret sang »Naar al min Gerning«. Tilstede 177.

Mandag Aften afholdtes en Konferencefest, hvor et godt Program blev udfort. Chokolade, Smorrebrod og Kager blev serveret omkring festlige Borde. Der var 125 tilstede.

Missionærmode blev afholdt Tirsdag den 16. Oktober. Missionærerne samt Søstrene Olive M. Anderson og Marie T. An-

derson udtalte deres Glæde over Arbejdet og Ønsket om at opfylde deres Pligter og være et Eksempel til Verden. Derefter gav Missionspræsident Lorenzo W. Anderson Ældsterne nogle Instruktioner og bad dem opmuntre Søskende til at samle deres Slægtregister. Ældste Thomas O. Shortt var hæderligt afløst fra sin Mission med Tilladelse til at rejse hjem.

En Børnefest blev afholdt Tirsdag Aften, hvor et godt Program udførtes af Børnene. Chokolade og Kage blev serveret, hvorefter Børnene havde en god Tid tilsammen. Tilstede 57 Børn.

Ella Halvorsen,
Grensskriver.

TIDERNES STØRSTE PROFET.

(Tale over Radio af Prof. *J. E. Hickmann*, publiceret i »The Deseret News«.)

Gud retfærdiggør sine Aabenbaringer. Han oversvømmer Jorden med Sandheder, gør Videnskaben til sin Tjener, og ved det hele faar han Mennesket til at herliggøre hans Navn.

Mine Venner, jeg føler som en Person, der leger Blindebuk. Jeg véd, at I er omkring mig derude i Natten, siddende i komfortable Hjem, der er spredt over hele den store Ørken og over Landene, der grænser op til den, og jeg maa forsøge at føle eders Nærværelse uden at se eder. Jeg giver eder dette Kompliment, at enhver, der lytter, hungrer efter Sandhed, hvad enten det kommer fra hedenske eller kristne Lande. Guds Sandheder er evige og behøver intet Forsvar, endskønt vi som Jordens Børn med vort begrænsede Syn forlanger Beviser — enten fra Guds specielle Oplysningskilde eller gennem Love, Videnskab eller Erfaringer vi er bekendte med.

Da vor Fader begyndte sit Arbejde paany i denne Husholdning, blev hans Arbejde angrebet med en meningsløs Bitterhed. Hvis Sekter og Partier vilde have antaget Gamalies Raad til den jødiske Raadsforsamling og ventet med

deres Dom og Angreb, indtil »Mormonismen« var død paa Grund af sin egen Svaghed eller var bleven retfærdiggjort paa Jorden som Guds eget Værk, vilde denne Nation (U. S. Amerika) være bleven sparet det ydmygende Afsnit af to af dens Staters Historie og ligeledes den uhørte Uret begaaet mod Folket, der tilhørte »Mormonismen«.

Naar Gud aabenbarer en Sandhed, viser det sig, at jo længere den Sandhed er paa Jorden, desto mere sand bliver den, fordi at baade Videnskab og Erfaring forkynder den. Men jo længere Videnskabens Teorier findes i den tænkende Verden, desto mere bliver disse modificerede og tilsidst opgivet, fordi intet tilintetgør eller retfærdiggør en Teori hurtigere end at bearbejde den for hele dens Værdi; men den, der studerer og bearbejder Guds Sandheder, forkynder Guddommeligheden af disse og vil finde, at disse ingen Ændringer behøver.

Jeg forklejner ikke Videnskaben, thi jeg elsker og studerer samme. Naar Videnskaben opdager en Sandhed, forkynder den Guds Værk. Videnskab er en usikker Leder for Mennesket at sætte alt ind paa; men paa Guds Aabenbaringer kan Mennesket være sikker — og fæste deres Haab, deres Tro og deres Frelse til. Dog er en oprigtig Videnskabsmand en af Guds Sønner, der søger at udfinde Jordens Sandheder. Han er ofte fejltagen, men kan dog tilsidst opdage alt, som Gud har aabenbaret, og alt, han vil aabenbare, thi Mennesket er bestemt til at opdage hver eneste Lov, ved hvilken Gud blev Gud, og ved hvilken Jorden blev formet.

Videnskaben er Okse-Køretøjets Metode at opdage Sandhed paa, fordi ofte Aarhundreder efter, at Gud har forkyndt en Sandhed, kommer Videnskaben gennem dens langsomme og forsinkede Metode frem med Beviset paa Rigtigheden af Guds Aabenbaringer forlængst modtaget. Uheldigvis er der nogle af dem, der tilbageholder deres uforbeholdne Tro paa Guds Aabenbaringer, indtil de har hørt Videnskabens Røst om Tingene. Der er ingen, som aabenlyst kan modarbejde Tanker og Fremskridt. Ren Intelligens løber nemt uden om de

forsinkede Udtalelser, Beviset giver. Dog glæder vi os, naar vor Tro er retfærdiggjort ved fremkomne Beviser.

Videnskaben er en god Tjener, men er en upaalidelig Fører, naar den maales med hele Sandheden og intet andet end Sandheden. Endnu er Videnskaben den falske Messias, thi den leder Mennesket bort fra Gud og hans Aabenbaringer med et lovende Haab; men nu vender Videnskaben med dens i mange Tilfælde mere klare Syn atter Menneskets Sind tilbage til Gud.

Velsignet er den, der har Villien til at tro, thi de løber da uden om Videnskaben; de staar paa Inspirationens og Aabenbaringens Bjerg. De kan føle mere, end de véd — vide mere, end de kan bevise, og saaledes blive Forløbere til Videnskaben.

Tillad mig i de faa Minutter, der er mine, at bevisliggøre Paastanden, jeg gjorde i min Indledning om Herrens Aabenbaringer, komme i hvilken som helst Form de vil — Tiden og Menneskets intellektuelle Fremskridt vil retfærdiggøre dem og forherlige hans Værk.

Med dette for Øje ønsker jeg at henvise til Abrahams Bog i Den Kostelige Perle. Pergamentet, som denne Bog kommer fra, var fundet i en af Katakomberne i Ægypten. Den var oversat af Josef Smith og udgør nu en Del af Den Kostelige Perle.

Sandhederne, der er fremsat i denne Bog, bliver set paa med Mistro af Verden. For en Del Aar siden angreb en Præst i denne By (Salt Lake City) tillige med otte Ægyptologer Sandheden af Abrahams Bog. Jeg har ikke Tid, og ejheller ønsker jeg her at gengive denne Tvist, men jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa nogle ufejlbarlige Beviser angaaende Sandheden af denne Bog. Oversættelsen af Pergamentet var paabegyndt i 1835 af Josef Smith, »Mormonprofeten«, men paa Grund af Pøbeloverfald og Forfølgelser mod Folket var Oversættelsen ikke publiceret indtil 1842.

Josefs Kritiker paastaar, a han forstod ikke ægyptisk, og at

hans Forestillinger var en Samling af Vrøvl. Lad os tilsidesætte Spørgsmaalet om, enten han forstod ægyptisk eller ej, thi Josef Smith maa staa eller falde med, hvad han gav Verden i Abrahams Bog.

Herren fortalte Moses, at naar han talte gennem en Profet, vilde det, som Profeten sagde, ske, og at ham skulde de adlyde. Jeg ønsker at maale Profeten med det Standard, thi Sandhed har aldrig været i Følge med Fejltagelse.

(Fortsættes.)

NADVERVERS OG KORLEKTIE
for December 1928:

Nadververs:

Naar vi af Sakramentet nyder
I Jesu Navn og for hans Skyld,
Lad os erindre og sikre være,
At vore Hjerter og Hænder rene ere.

Korlektie:

(Matthæus 22. Kap. 37—39 Vers):

Jesus sagde til ham: »Du skal elske Herren din Gud med hele dit Hjerte og med hele din Sjæl og med hele dit Sind.

Dette er det store og første Bud.

Men det andet er dette ligt: Du skal elske din Næste som dig selv.«

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E Bording.